

себе си. Щомъ той вѣрва въ себе си, значи, има вѣра, само че вѣра въ своя умъ. Когато казваме че нѣкой е безверникъ, то не е право; то е наполовина истина; оставилъ е вѣрата въ Бога, но има пѣкъ вѣра въ себе си. И тѣй, вѣрата може да бѣде положителна и отрицателна. Адамъ и Ева като сж проявили този принципъ на невѣрване въ Бога, понеже е влѣзълъ Луциферъ въ райската градина, повѣрвали сж въ послѣдния и оставили Бога. Вследствие на това е станало и грѣхопадението. И апостолъ Павелъ казва въ посланието къмъ Римлянитѣ „Комуто се подчинишъ, нему слуга ставашъ“.

Тази сутринъ моята бесѣда ще бѣде върху двата велики закона, които формулирамъ така: „законъ за противоположноститѣ“ и „законъ на подобиеето“. Това сж закони, които можемъ да провѣрваме всѣки день. Тѣ не сж отвлечена философия, не сж като прѣбраждането, или трансигрирането на душиѣ. тѣ сж нѣща, които можемъ ежедневно да провѣримъ въ себе си. И тъмнитѣ страни отъ това глѣдище на законитѣ ще ви станатъ до извѣстна степенъ ясни. За примѣръ, вие се намирате при морския брѣгъ. Виждате морето тихо и спокойно; но изведнажъ забѣлѣзвате, че то почва постепенно да се вълнува и повдига къмъ брѣга, образува течение — туй, което учениѣ наричатъ „приливъ“. Има мѣста, дѣто морето се повдига до 60 крака височина; тогава трѣбва да избѣгате колкото се може по-скоро: само така можете да се избавитѣ, иначе, ще бѣдете засегнати и погълнати отъ вълнитѣ. И този приливъ, туй повдигане на вълнитѣ, продължава 12 часа; слѣдъ